

Laboro kaj distro

85a Germana Esperanto-Kongreso

De Alfred Schubert

Dum kvar tagoj (9a-12a de majo) kunvenis proksimume 100 membroj de Germana Esperanto-Asocio (GEA) kaj aliaj parolantoj de la Internacia Lingvo en Essen por kongresi. La Germana Esperanto-Kongreso (GEK) estis kaj labora kaj distra.

Laboro necesas, distro ankaŭ. La du grupoj da programeroj kiuj faras bonan kongreson estis bone distribuitaj en la

Pri grava problemo – ankaŭ en Esperantio – informis Petro Chrdle, posedanto de la ĉeĥa eldonejo *KAVA-PECH*. *Aŭtoraj rajtoj internacie* estis la temo de lia prelego. Multajn aŭskultantojn allogis ankaŭ la prelego de Mramba Simba Nyamkinda. La estro de vilaĝaro en Tanzanio parolis pri la projektoj de Mazingira (vidu paĝon 5), kiuj bone montras la utilon de Esperanto en internacia kunlaboro.

Gasto el Tanzanio: Mramba Simba Nyamkinda.

Fotoj: Alfred Schubert

programo de la 85a GEK. Ĉefa ero de la kongreso estis la jara kunveno de GEA, honorigo de Peter Zilvar (vidu dekstre) estis unu el ĝiaj plej gravaj punktoj.

En laborkunsidoj de la landaj ligoj, de la estraroj de GEA kaj Germana Esperanto-Junularo (GEJ) oni diskutis pri la estonto de la movado. En la kunsido de *Esperanto aktuell* partoprenis dudeko la legantoj. Ili kunportis multajn ideojn por evoluigi la gazeton.

Kvamkam la programo estis tre densa, ĝi tamen lasis sufiĉe da spaco por distro. Promenado tra la urbo montris la belecon de la Rurovala metropolo, tri ekskursoj kondukis al la haveno de Duisburg, al la lago Baldeney kaj al la iama minejo Zollverein, kiu nun estas monda kultura heredaĵo.

Kiu ne venis, mem kulpas. Per tiuj vortoj oni povas – mallonge kaj eble plej bone – priskribi la situacion de la neĉeestintoj.

Peter Zilvar

honora membro de GEA

Unuanime la partoprenantoj de la jarĉefkunveno de Germana Esperanto-Asocio (GEA) decidis honorigi Peter Zilvar per honora membreco.

GEA-prezidanto d-ro Rudolf Fischer (dekstre) transdonis al Peter Zilvar la honorigan dokumenton.

Peter Zilvar dum jardekoj laboris en Herzberg por Esperanto. La plej grandan sukceson li havis antaŭ du jaroj, kiam la konsilantaro de la urbo Herzberg decidis doni al la nomo de la urbo la aldonaĵon „die Esperanto-Stadt“.

Hodiaŭ la malgranda urbeto je la suda rando de Harco estas konata tra la mondo pro sia modela karaktero. Interalie la urbo utiligas Esperanton en siaj rilatoj kun la ĝemelurbo Góra en Pollando. Ĝi eldonas informilojn pri la urbo en Esperanto, instalas vojmontrilojn en Esperanto kaj subtenas la Esperantomovadon, ekzemple per disponigo de ĉambroj por kunvenoj. Ankaŭ komercistoj en Herzberg – la Esperanto-urbo jam kontribuas. En restoracioj haveblas Esperanto-salato, Esperanto-pico kaj Esperanto-*Döner*.

En 2009 la Germana Kongreso okazos en Herzberg – la Esperanto-urbo.

Esperanto en Afriko: Mazingira kaj la Esperanto Secondary School

Mramba Simba Nyamkinda prezentis la projekton Mazingira. La neregistara organizaĵo celas doni al la popolo de Bunda, la plej malriĉa distrikto de

Mramba Simba Nyamkinda

Tanzanio en la nordoriento de la lando, la necesajn eblecojn por iri antaŭen. La estro de pluraj vilaĝoj celas evoluigi la regionon per la konstruado de akvoputoj, enkonduko de mikrokreditoj kaj konstruo kaj funkciigo de lernejoj. Krome la asocio prizorgas orfojn.

Unu el la ekologiaj projektoj de Mazingira celas ŝanĝi la kuirmetodon: Anstataŭ bruligi lignon, oni utiligu sunenergion helpe de parabolaj speguloj. Alia projekto estas la Esperanto Secondary School, en kiu junuloj povas lerni interalie Esperanton. Por finkonstrui la lernejon – la muroj jam pretas, mankas ankoraŭ la tegmento – Mramba Simba Nyamkinda serĉas monon dum vojaĝo tra Eŭropo, kiu gvidis lin ankaŭ al la 85a GEK en Essen.

Oni povas subteni la projektojn de Mazingira pere de donaco al: Stiftung Mondo, Hauptstraße 42, 64753 Brombachtal, Konto 151 100 004, Volksbank Stuttgart, BLZ 600 901 00. Por ricevi donackvitancon necesas la indiko de la nomo kaj de la adreso de la donacinto. Pli da informoj pri Mazingira troviĝas en interreto je la adreso www.kono.be/mazingira.

red.

La estraroj de GEJ kaj GEA kunsidis

Unu el la plej gravaj taskoj de Germanaj Esperanto-Kongresoj estas la preparo de organizaj aferoj. En Essen ne nur kunvenis la estraro de Germana Esperanto-Asocio (GEA), sed ankaŭ la

estraro de Germana Esperanto-Junularo (GEJ). La eblecon kunveni ĉi-jare krome utiligis la Asocioj de Verduloj Esperantistaj (AVE) kaj de Germanaj Esperanto-Instruistoj (AGEI).

La estraro de Germana Esperanto-Junularo kunvenis dum la 85a Germana Esperanto-Kongreso en Essen. Laborkunsidis sabate en la konferencejo de la hotelo Korn: (de maldekstre) Leo Sakaguchi (sub 18, landa kaj loka agadoj), Paul Ebermann (BerO, interreto), Julia Hell (prezidanto, internaciaj rilatoj), Carolin Hötzl (kaso), Andreas Diemel (estrarano de GEA pri junulara agado). Ne en la foto estas Rolf Fantom (estro de la konstanta komisiono por renkontiĝoj).

La estraro de Germana Esperanto-Asocio: (de maldekstre) Pit Hauge (trezoristo), Wolfgang Bohr (landa agado), Christof Krick (instruado), d-ro Rudolf Fischer (prezidanto), Sebastian Kirf (varbado), Andreas Emmerich (vicprezidanto), d-ro Rainer Kurz (eksteraj rilatoj), Julia Hell (prezidantino de GEJ), Andreas Diemel (junulara agado) kaj d-ro Jörg Gersonde (membroadministrado).

De karboindustrio al terciara sektoro

Ekskursoj montris la ŝanĝon de la Rurovalo

La Rurovalo estas malpura. Ĝi estas komplete kovrita per nigra polvo de karbo, griza cindro de elektraj energicentraloj kaj bruna polvo de ŝtalfabrikaj. Pro la polvo en la aero oni neniam vidas bluan ĉielon. Pro la malpureco en tiu regiono nur pluvivos nigraj, grizaj kaj brunaj varioj de insektoj, ĉar birdoj ne ekkonas ilin en la malpureco. Tion oni lernis en la sesdekaj jaroj de la 20a jarcento en bavara gimnazio.

Ĉu vero aŭ antaŭjuĝo? Laŭ la moto de la 85a Germana Esperanto-Kongreso – Malkovru viajn antaŭjuĝojn – la partoprenantoj de la urbogvidado kaj de la tri ekskursoj povis malkovri, ke Essen kaj la Rurovalo tute ne estas malpuraj. Kontraŭe: ili estas verdaj, kun multe da arbaroj, kaj la ĉielo bluis dum la kongresa pentekosta semajnfino. Videblis ke la regiono progresis de karboindustrio al la terciara sektoro.

Supre: Dum la urbogvidado tra Essen la partoprenantoj povis kompari – eblajn – antaŭjuĝojn pri la iama karbomineja urbo kun la nuna realo.

Maldekstre: Kongresanoj aŭskultas la sonoriladon en la piediranta zono de Essen.

Dekstre supre: La urbodomo de Essen.

Dekstre, meze: Post la konstruo de nova sinagogo la malnova sinagogo fariĝis muzeo.

Dekstre: Dum la jarĉefkunveno la nemembroj de Germana Esperanto-Asocio vizitis la muzeon en la malnova sinagogo. Malantaŭe: Ralf Schmeits, Rainer Schwenkreis, Jürgen Bauer, Elke Hinsch, Peter Müller, meze: Peter Ebenau, Son Kyungnyo, Ginta Uittenbogaard, Mramba Simba Nyamkinda, d-ro Petro Chrdle, sube: Monika Finnegan-Reuß, Kim Cheol-sik

Industria historio en la minejo Zollverein

La minejo Zollverein estas eble la plej famkonata minejo de Germanio. Dum proksimume 100 jaroj ĝi liveris karbon,

De la tegmento de mineja halo la partoprenantoj de la ekskurso ĝuis belan vidon de la Rurovalo.

Ĉe la pinto de la aktivecoj 5000 laboristoj elfosis 12 000 tunojn da karbo tage. Pro sia elstara signifo la minejo fariĝis monda kultura heredaĵo. En la nuna muzeo oni povas vidi la – parte ankoraŭ funkciajn – maŝinojn en siaj „naturaj“ ĉirkaŭaĵoj. Duhora gvidado tra la purigejo de karbo donis bonan impreson pri la laborkondiĉoj en karbominejo de la 20a jarcento.

Pli ol 40 gastoj de la 85a GEK utiligis la eblecon viziti mondan kulturen heredaĵon – la minejon Zollverein.

Etosoplenaj vesperoj kaj noktoj

La kongresanoj ĝuis buntan distran programon

Malfeliĉaj amkantoj, feliĉaj malamkantoj, duona amkanto, juna amo kaj la neevitebla *Westerland* aplaŭdigis la gastojn de *La Kuracistoj*. La koncerto de la muzikgrupo estis elstara ero de la

La prezidanto de TEJO Gregor Hinker (supre) ne nur festprelegis dum la 85a GEK, sed ankaŭ muzikis vespere.

La Kuracistoj (malsupre) koncertis kadre de la 85a Germana Esperanto-Kongreso en Essen.

vasta distra programo de la 85a Germana Esperanto-Kongreso en Essen. *Ĉu jam ĉio?* estis la demando je la fino de la vasta programo de *La Kuracistoj*.

La bedaŭrinda fakto, ke la gastejo de la konferenceto estis fermita dum la semajnfino ne tro ĝenis. La salono restis malfermita ĝis minimume noktomezo kaj la organizantoj ofertis tie trinkaĵojn. La gastoj volonte akceptis ĝin kiel knajpon. Por tiuj, kiuj ne volis resti en la domo, la tre proksima urbocentro de Essen estis alternativo. Cento da kafejoj, gastejoj kaj trinkejoj allogis dum bela somera vetero.

Pro la multflanka kaj interesa programo dum la tuta kongreso eble nur malmultaj gastoj surloke uzis specialan servon de la hotelo *Korn*. Ĝi metis esperantolingvan biblion en la ĉambrojn. Evidente la gvidanto de la hotelo bone konas la preferatajn dumkongresajn okupojn de partoprenantoj de Esperanto-kongreso kaj jam kalkulis, ke kelkaj gastoj eble ne trovus la necesan tempon por legi la sanktan libron surloke. Pro tio li permesis al siaj klientoj kunpreni ĝin. Imitinda agado, ĉu ne?

